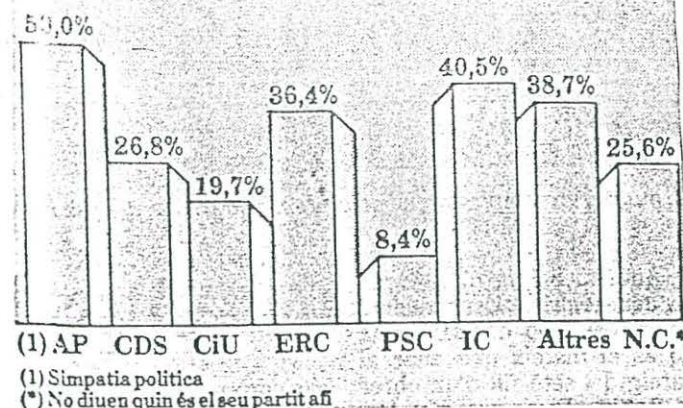

Només un 5% dels socialistes creu que es governa des del esquerra

El 81% d'Esquerra Republicana diu que els salaris han perdut poder

La majoria d'AP assegura que s'ha beneficiat els empresaris

Cal convocar eleccions generals si la vaga té èxit

«No hi ha col·loqui, companys»

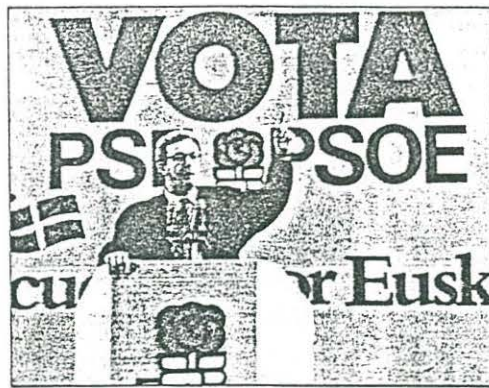
Dimecres passat, després de la reunió de l'executiva del PSOE, els senyors Benegas i Martín Tóval van convocar els parlamentaris del partit per explicar-los la posició oficial davant de la vaga del dia 14 de desembre. L'executiva socialista, igual que el govern de l'estat, o han entrat en un estat de pànic incontrolable, o l'hàbit del poder els ha erosionat perillosament la capacitat de raonar. No sembla un exemple de coherència lògica afirmar que la vaga prevista és injustificable «...fins i tot en el supòsit de compartir els arguments dels seus promotors». No sembla un cas de coherència política i institucional afirmar que «si la vaga general és un èxit, el govern quedarà deslegitimada», o afirmar amb tons apocalíptics que «la vaga es fa contra un govern elegit democràticament».

En tots els països democràtics —i fa l'efecte que els governants del PSOE no estan massa segurs que aquest és un país democràtic com els altres— si els sindicats estan en contra d'algun aspecte important de la política del govern, o si volen oposar-se a alguns efectes d'aquesta política que consideren lesius, fan una vaga. I si el tema el consideren d'importància general, fan una vaga general. No «contra un govern elegit democràticament», sinó contra aspectes concrets de l'actuació d'aquest govern. No per derrocar o deslegitimar el govern, sinó per tal de pressionar-lo en favor dels objectius dels mateixos sindicats. ¿És això tan difícil d'entendre? ¿O és que aquest govern considera tan indiscutibles, tan infal·libles totes les seues actuacions que se sent deslegitimada i amenaçada si alguna decisió seua és objecte de resistència general? El senyor Benegas ha deixat caure que, si els sindicats tenen èxit en la seua iniciativa, el govern serà derrotat. Els tons bèl·lics, d'enfrontament sense pacte ni treva, de batalla, victòria o derrota, s'han apoderat de les declaracions dels protagonistes. No s'han dignat a fer els mínims gestos que haurien apaivagat l'exasperació dels

sindicats, i ara llancen el crit de guerra, toquen «a rebato» (literal) a la infanteria del partit, convocant-la a la defensa de la fortalesa amenaçada pels enemics exteriors. S'han negat a coses tan mínimes com un augment del 2% als funcionaris els últims mesos de l'any per compensar l'excés d'inflació (i això, en diners, representava una misèria), han interferit per impedir que la banca concedira un augment semblant pactat amb els sindicats, no han volgut modificar els aspectes més escandalosos d'un pla d'ocupació juvenil, altrament positiu. I no han volgut fer res d'això, no perquè no podien fer tals concessions, ni perquè això alterava substancialment res. No ho han fet per qüestió de principi: per no cedir ni concedir. Perquè són depositaris de la veritat i de la raó —¿no els han votat per això?—, i la raó és total i no es pot fragmentar ni compartir: només es pot imposar. Un govern legítim, i més amb majoria absoluta, no pot cedir a les pressions del carrer. A les de bisbes i empresaris, sembla que sí; a les dels sindicats, sembla que no.

Com el govern té tota la raó, ningú més, i menys els sindicats, no pot tenir-ne. Després del consell de ministres, la portaveu insisteix que el govern està «perplex» davant de les propostes dels sindicats (ja ho havia dit el president abans: «estoy perplejo», és a dir, tinc tanta raó, que no entenc com en poden tenir ells també alguna). I diu també la ministra que el govern «desconex les raons» de la vaga. Deuen ser els únics que no se n'han assabentat.

És la primera vegada que es troben davant d'una protesta social d'una certa magnitud, i no ho entenen. No ho volen entendre: si ho fem tan bé, ¿de què protesta la gent? No ho volen entendre, no s'ho volen explicar. No volen que els ho pregunten. En acabar el sermó i la distribució de consignes als parlamentaris, Martín Tóval tancà la sessió implacablement: «No hav col·loqui, companys». Per si de cas algun companyer volia preguntar.

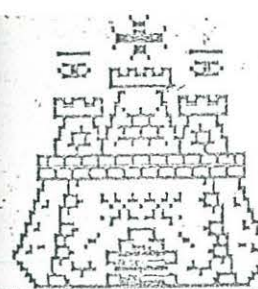
Bienni negre

Com que sóc velleta i tinc memòria, recordo l'enfrontament de sindicats amb el govern d'esquerra. Enfrontament que en aquells temps llunyans de la República va donar la victòria a la dreta. Bienni negre. No cal dir que el resultat no va afavorir ni poc ni molt els sindicats. Exemples europeus de semblants desastres els trobaríem a dojo.

Maria Aurèlia Capmany

Seguidors del PSC i de CiU veuen motius polítics en la vaga

EDITA: E. R. C. ULLDEGONA

13 de desembre de 1988

no. 75

PÒRTIC

LA VAGA: ENTRE L'ESPANT I L'ESPERANÇA

Molts la contemplen amb espant, molts amb l'esperança de que les coses canviïn per al treballador, però ningú es pera el dia 14 amb indiferència. Evidentment es el gran tema, de la setmana, del mes i de l'any, i al "FULL", conscients com en som, decidim dedicar el nostre número 75 d'aquest Dimarts i 13 a "la vaga".

No sabem que passarà, però entre molts dels aspectes que es comenten aquestos dies, volíem fer esment en el fet de que es precisament molta part de la base socialista, molts dels votants que van ajudar al PSOE a pujar a dalt, els que el dia 14 faran vaga i seran enfront del "seu" partit, i això es el que treu realment de polleguera al PSOE. Perquè es clar, en aquestos moments el partit al poder s'ha d'alinear necessàriament amo CIU, AP, etc, que han donat sempre suport a la seua política econòmica, en una demostració mes que evident de que aquesta ha anat encaminada a afavorir els interessos d'unes classes determinades, les de sempre, en detriment també dels de sempre: els pencaires de la base.

El Pla d'Ocupació juvenil, una autèntica vergonya, ha estat la gota que ha fet vessar el vas de la paciència a uns sindicats acostumats a rebre, i que especialment la UGT, havien fet sacrifici rera sacrifici. Després de sis anys, hi ha els suficients elements de judici per a que cadascú es posi la mà al pit i decideixi el que fa, sense piquets ni coaccions a favor o en contra, simplement per coherència.

ULLDEGONA EN VAGA

Que passarà al nostre poble? Us oferim tota l'informació que teníem al moment de tancar aquesta edició, referent als diferents sectors socials. Destacar també els esforços efectuats des-de l'Ajuntament per a que hi hagi la menys incidència possible, d'acord a les consignes del partit.

CC.OO. 14 Desembre UGT

ATURADA GENERAL DE 24 HORES

Per un canvi en la política econòmica i social favorable als treballadors

JUNTS PODEM

Justificació actual de la convocatòria de vaga, segons simpatia política

	PSC	CiU	AP	CDS	IC	ERC	Altres	No diu el partit afí	Total
Justificada	54,3	51,7	50,0	78,0	81,9	81,0	66,1	69,2	64,1
Injustificada	45,7	48,3	50,0	22,0	18,1	19,0	33,9	30,8	35,9
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Biblioteca-Vila

LA "VAGASSA" A ULLDECONA

Molt a darrera hora d'ahir Dilluns vam fer una enquesta d'urgència entre diferents sectors socials del poble, i que sense esser exhaustiva, pot donar una idea de com està la cosa al encara el darrer dia "abans".

REUNIO SOCIALISTA A PORTA TANCADA

Es va fer Diumenge al Orfeó i amb dos porters que impedié l'accés a la sala i el controlaven, o sigui que es un misteri encara que fàcil d'endevinar, el que s'hi va tractar. Podem dir que militants ugetistes de les nostres comarques, en van sortir abans d'hora i bastant empenyats. Podem dir que era reunió de Federació, o sigui que hi havia gent de tots els pobles per a donar-los suposem les darreres instruccions cara a la vaga.

REUNIO DE FORCES VIVES A L'AJUNTAMENT

Seguint les instruccions que han rebut els alcaldes socialistes, ahir a les 8 va haver-hi reunió a l'Ajuntament convocada per l'Alcalde per a parlar de tot el tema de la vaga. No vam aconseguir parlar amb ningú que hi fos, pero hi havia representants de tots els sectors socials del poble, Guàrdia Civil inclosa, Directors d'Ensenyament, botiguers, empresaris, etc.

tio, aquestos dels sindicats van tocats, amb un Govern tam pro-rock i drogueta

i ja ho veus.

si tio, no hi ha uret, deuen

estar col.locats.....

QUI ES QUI

Al Institut decideixen avui en assemblea la seua postura, mentre que a les Escoles, els mestres van acordar treballar tret que a ti tol individuals els mestres favorables a la vaga, la facin.

Al Centre de Salut hi haurà aturada parcial, hi ha professionals que faran vaga (majoria), i la minoria que no en farà, fort molt fort el sector vaguista.....

Al sector de la confecció sembla que algun empresari fort ha manifestat la seua intenció de tancar, també a fàbriques de les grans, C-2 MOBLES (IBER) els treballadors han decidit fer vaga, i a YUTON HISPANIA es farà una aturada parcial, mentre no hi havia res decidit encara a les altres, creient que obrir, obriran les portes.

El sector de botigues, bars, etc, era el mes confós, i junt a gent que ja ha decidit tancar, hi ha els que diuen que obriran, però es la gent mes sensible a possibles piquets, això com el sector de la construcció al estar treballant al carrer.

Al sector d'estalvi, no hi havia res decidit ahir, encara que pesava el record de la sili cona al pany en anteriors vagues, tot i que treballadors d'una important entitat, ja hagin decidit no anar a treballar, independentment del que facin els altres. Cal dir finalment en aquest repàs de darrera hora, que a l'Ajuntament treballaran, i que serà FELIPE DELGADO en absència de l'Alcalde (que serà al Congrés), qui tindrà la responsabilitat del poble. Finalment, el nostre desig de que tot estigui tranquil, pero que el Govern canviï de politica econòmica.

El líder d'UGT rebutja una oferta de Benegas de negociar avui mateix amb González per desconvocar la vaga

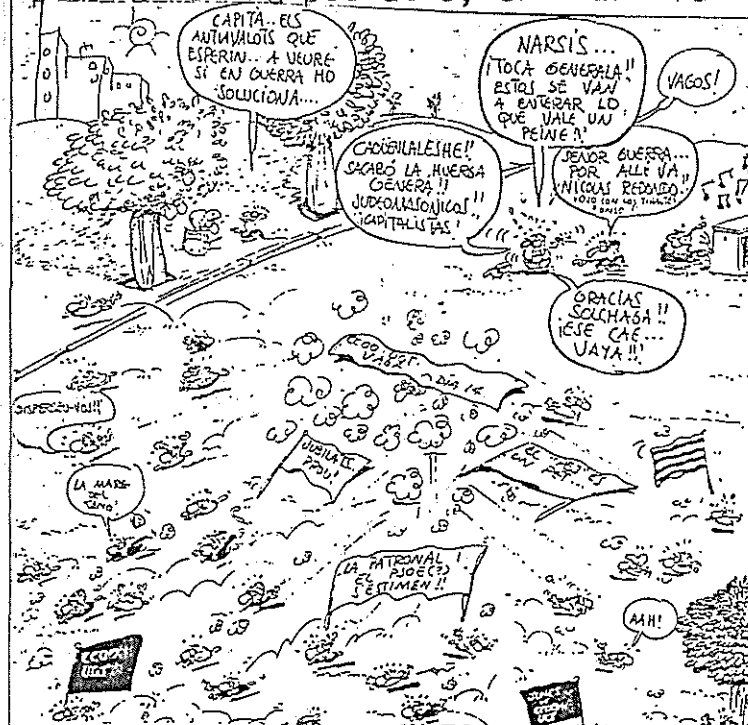
Si avui Dimarts no hi ha un cop d'efecte de darrera hora, ahir Dilluns el titular de l'AVUI que reproduïm era prou explicit, i la veritat es que no creiem que hi hagi cap acord de darrera hora.

Les darreres estimacions dels sindicats convocants, estimaven que podria produir-se una participació de 5 milions de treballadors en el conjunt de l'Estat, indicant que d'aquests, gairebé 1 milió pararien a Catalunya.

En una fulla que ahir es va repartir amplament per la nostra població, els sindicats expliquen de que va tot el anomenat Pla d'Ocupació Jovenil, i apart del Govern del PSOE, fan responsable també al Govern de CIU que ha defensat també aquest Pla, manifestant segons diuen la seua manca de sensibilitat social i la seua identificació amb els plantejaments de politica econòmica del Govern central.

Us estalviem de tornar a llegir tot el que es diu a la fulla en qüestió, perquè ademés us suposem mes que entesos de tots els arguments que han corregut aquestos dies.

En aquestos moments es difícil de preveure que pot passar i les conseqüències de tot tipus, econòmiques, polítiques, etc. que tindrà la vaga, en tot cas aquest es te ma d'un altre "FULL".

"LA CALLE ES MIA" (IIª PART)
(SOCIALIZMOS AL BORDA DE UN ATAQUE DE NERVIOS)

CONTRA LA POLÍTICA ECONÓMICA I LABORAL DEL GOVERN
PER LA RETIRADA DEL "PLAN DE EMPLEO JUVENIL"
PER UN CANVI SOCIAL FAVORABLE ALS TREBALLADORS

DIA 14 DE DESEMBRE ATUR GENERAL

Hi ha una tendència a queixar-se, moltes vegades per sistema i moltes basant-se en fets reals, però ara hi ha una ocasió de demostrar el rebuig a tota una politica econòmica autenticament de dretes feta per un Govern que es diu d'esquerres. A ERC pensem que ara es el moment de demostrar la solidaritat amb tot el col·lectiu de treballadors, units, i obligar a que el govern central faci una politica mes d'acord adlló que va dir i prometre, i per lo que va accedir al poder per majoria.